

גשר לקשר

פרשת ויקהל-פקודי

וַיָּבֵאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבוֹ וְכָל אִשָּׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֶתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת ה' לְמִלְאֶכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְלִכְל עֲבֹדָתוֹ וְלִבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ" (שמות, ל"ה, כ"א)

מי היו האנשים שנשאו את ליבם? האם מדובר בבעלי הגאווה שבאומה, באלו שהתנשאו על הציבור? הרמב"ן מגדיר את תכונתם ודמותם: על החכמים העושים במלאכה יאמר כן, כי לא מצינו על המתנדבים נשיאות לב, אבל יזכיר בהם נדיבות, וטעם אשר נשאו לבו, לקרבה אל המלאכה, כי לא היה בהם שלמד את המלאכות האלה ממלמד, או מי שאימן בהן ידיו כלל, אבל מצא בטבעו שידע לעשות כן, ויגבה לבו בדרכי ה' לבא לפני משה לאמר לו אני אעשה כל אשר אדני דובר.

הרמב"ן מסביר שנשיאות לב פרושה גילוי הכישורים החבויים באדם. בזמן שהיו עבדים במצרים נבצר מהם ללמוד את מלאכת העץ והנחושת. אולם השאיפה הגדולה לתרום למלאכת המשכן חשפה כוחות יצירה שהיו בלתי ידועים, וכך התגלו האומנים והיוצרים. נשיאות לב אינה התנשאות. בעוד, שההתנשאות היא מלאכותית אדם עוטר עצמו בגאווה, אין תוכו כפרו הכל חיצוני ומוחצן, הרי שנשיאות לב היא כולה רצון ושאיפה. נשיאות לב היא חשיפה של מאגרי הכישרון העצמיים החבויים באדם, שבאמצעותם הוא תורם לכלל. המוטיבציה לשותפות בבניית המשכן יצרה חלון הזדמנויות חדש לגילוי כישרונות.

גם במצות לימוד תורה ניתנת הזדמנות לכל לומד לחשוף את כישרונותיו. לכאורה, היינו יכולים לפטור את מי שאינו מסוגל ללמוד. אולם כאשר הרמב"ם מנסח מצווה זו הוא כותב בהלכות תלמוד תורה (ג,ה): 'מי שנשאו לבו לקיים מצווה זו כראוי ולהיות מוכתר בכתר תורה, לא יסיח דעתו לדברים אחרים. מצות לימוד תורה שייכת לכל אחד מעם ישראל, ומי שנשאו לבו ללמוד תורה מובטח לו שיגלה את הכישורים, שמצויים בקרבו בעת שילמד תורה. וכך בניינו של המשכן התאפשר מכוח השותפות של כולם. כל אחד ניסה לתרום משלו על פי כישרונותיו.

מעובד מתוך: כל אחד יכול/הרב מאיר נהוראי

מלאכת המשכן מלמדת אותנו פרק חשוב בעשייה החינוכית. יהי רצון שנצליח ללמד ב"נשיאות לב" ולחשוף את מאגרי הכישרון של תלמידנו גם אם הם "חבויים". הקניית מיומנויות השפה מהווה בסיס לפיתוח כישרונות שונים.

ולענייני דיומא:

- ילדים משפיעים-בי"ס"דרור" ירושלים- מצורפת דוגמא ליישום עקרונות הוראה בלימודי העברית במשימה רלוונטית ואותנטית בהקשר "אמיתי". רצ"ב העצומה שכתבו תלמידי כיתה ו' עם המחנכת לאה רבינוביץ (שהיא גם רכזת ומדריכה בחינוך הלשוני).
- הכנה לטקס- אני מוצאת לנכון להזכיר את החשיבות של עריכת הכנה של תלמידי בי"ס היסודי לקראת הטקסטים הבית ספריים (יום השואה, יום הזכרון, יום ירושלים...). חשוב שהשירים או הטקסטים ילמדו ע"י המורים או תלמידי כיתות ו' האחראים על הטקסים.
- תפילה לשלום המדינה- מצורפת הצעה להוראת "תפילה לשלום המדינה". נשמח לקבל תגובות וחוויות מההתנסויות שלכן.

שבת שלום ופסח כשר ושמח

שלכן,

יעל נדלר

מפקחת על החינוך הלשוני בחמ"ד

yaelnadler@bezeqint.net

